

ка на писмото Ви, въ което казвате че ма прощавате, ако и да *Вы* съмь дълбоко (оскърбилъ) оврѣдилъ. Туй ми дойде много чудно и странно особенно кога са поразговорихъ и съ Баба Попадия. майка Ви. че *Вы* сте полагали мене за причина на отстраненіе то Ви отъ отечеството. Отъ дѣ на кждѣ това тѣй да го мыслите, какво съмь *Ви* азъ сторилъ и какво ми сте *Вы* додѣвали. Нима *Вы* като гърмѣхте, почти цѣло лѣто прѣдъ очи тѣ на забитытѣ и чорбажіи тѣ и тѣ го не виждаха за кусуръ и не ви напомниха нищо за това, а че найсетнѣ по погрѣшка като хвърлихте въ училище то та наше-рихте шепки тѣ на нѣкои ученицы съ сѣчми, и азъ ако из-